

καὶ πολιτείαν καθίσσεσσι. ἐπεὶ δὲ χρείας A quiddam quarentes republicas constitutere. Cūm verò deteriores facti, lucrum sibi quererent ex gubernatione reipublicæ, paucorum hinc potentiam exortam fuisse credendum est. Honorabant enim diuitias: ex his verò in tyrannides transfere: ex tyrannidibus rursum ad plebem, semper enim ad pauciores redigentes, propter quæstus cupiditatem, multitudinem corroborauerunt, ut tandem insurgens multitudine ad popularem statum ciuitates redigerit, factis insuper majoribus ciuitatibus, non facile est aliam quam popularem gubernandi speciem remanere. Si autem quis ponat optimum esse ciuitatibus à rege gubernari, quomodo fiet in filiis? utrum per genus erit successio? At si natus qualescumque, perniciosum est. Sed dices, non relinquet regnum huiusmodi natus rex, cum id in sua sit potestate. At non facile iam est in hoc fidem habere: arduum enim ac maioris virtutis, quam secundum humanam naturam. Quæstio est etiam utrum habere debeat qui regnaturus est, circa se potentiam quandam, qua possit compellere non parentes, vel quomodo gubernationem exercebit? Si enim habeat potestatem à legibus concessam, & nihil ex voluntate sua faciat præter leges, tamen necessaria erit sibi potentia, per quam leges tueri queat. Forsan quidem de huiusmodi rege non difficile est determinare. nam oportet ipsum vires habere, sed tales ut unoquoque separatis & simul pluribus potentior sit, populo tamen sit impotenter: ut antiqui solebant custodias ciuitati dare, cùm aliquem ciuitati præfecissent, quem & symmetam vocitabant, vel tyrannum. Et Dionysio postulanti circa se habere aliquos custodias causa, consuluit quidam, Syracusanis tot esse dandos.

CAPVT XVI.

VErum de eo rege, qui cuncta ex voluntate sua gerit, consideratio nunc est facienda. nam ille qui secundum leges dicuntur rex, non facit (vt diximus) regis gubernationis speciem, quia in cunctis rebus publicis cadere potest ut sit quidam ducendo exercitui, cùm ciuitas bellum gerit, perpetuò præfectus puta in populari statu, & optimatum gubernatione, plurisque autoritatem vni committunt belli gerendi. Est autem talis quædam deputatio apud Doracium, & apud Syponentinos:

Κεφάλαιον 15.

PΕι τὸν βασιλέα, τὸν καὶ τὴν αὐτῆς βουλὴν πεντα περιστοροῦ το λόγος ἐρέστη νῦν, καὶ ποιεῖν τὴν σπέλψιν. ὁ μὲν καὶ νῦν λεγόμενος βασιλὺς ἐστὶν εἶδος, καθότι εἴπορδι, πολιτεῖας. οὐ ποιεῖς γε ἐστάρχειν σύδεχεται στρατιώτας αἰλιον, οἷον εἰς δημοκρατίαν, καὶ σεισοκρατίᾳ σῇ πολοῖς ποιεῖσθαι ἔται κακοῖς τῆς διοικήσεως, ταύτην γε αὐτὴν τὸν δῆμον Επίδαμνον, καὶ τοῦ Οπωνίτα ἡ κατά πέρισσος ἔλαπον.